

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VII.38.207/2019/6.

A tanács tagjai: . Zánthy János

a tanács elnöke

. Magyarfalvi Katalin

előadó bíró

. Farkas Katalin

bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Központi Rendőr Szakszervezet

ügyintéző: kamarai jogtanácsos

Az alperes: Budapesti Rendőr-főkapitányság

Az alperes képviselője: kamarai jogtanácsos

A per tárgya: illetmény különbözet

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért határozat: 8.Kf.650.135/2017/7.

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 66.K.33.817/2018/6.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 8.Kf. 650.135/2017/7. számú ítéletét - az elsőfokú ítéletre kiterjedően - hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja.

A le nem rótt 72.892 (hetvenkettőezer-nyolcszázkilencvenkettő) forint elsőfokú eljárási, 97.190 (kilencvenhétezer-százkilencven) forint fellebbezési és 121.487 (százhuszonegyezer-négyszáznolcvanhét) forint felülvizsgálati illetéket a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] A felperes hivatásos szolgálati jogviszonyban áll az alperes alkalmazásában, 2011. szeptember 1-től a ... állományában járőrvezetőként dolgozik. A felperes 2012. december 31-ig havi 38.650 forint összegben különleges bevetési pótlékban részesült, amelyet az állományilletékes parancsnok a 2013. január 28-án kelt

parancsában 2013. január 1-től megszüntetett, egyben a felperes részére 33.609 forint összegű illetményeltérítést állapított meg. A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (régi Hszt.) 101. § (4) bekezdésére hivatkozással kiadott parancsban szerepelt, hogy az eltérítésre a felperes 2012. évi munkájának értékelése alapján került sor, teljesítményértékelés azonban ténylegesen nem készült. A felperes ezt követően a megszüntetett különleges bevetési pótlék helyett - teljesítményértékelés nélkül - 2015. június 30-ig valamennyi évben részesült illetményeltérítésben. A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati viszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (Hszt.) hatálybalépésével együtt az alperes vezetője 2015. július 1-jei hatállyal megállapította a felperes illetményét, az annak alapját képező korábbi rendszeres díjazásban azonban nem számította be az illetményeltérítés összegét.

- [2] A felperes 2018. augusztus 1-jén szolgálati panaszt terjesztett elő, amelyben illetmény-különbözet megfizetését kérte. Arra hivatkozott, hogy az alperesnek az illetményeltérítést a korábbi rendszeres díjazás körében figyelembe kellett volna vennie. Az előljáró parancsnok a panaszt elutasította. A határozat indokolása szerint a különleges bevetési pótléokra való jogosultság megállapítására és annak folyósítására a 2013. január 1-jén hatályos jogszabályok alapján nem kerülhetett sor, így az illetményeltérítés teljesítményértékelés jogcímén történt, amely a 2015. július 1-jétől hatályos szabályok szerint korábbi rendszeres illetményként nem vehető figyelembe.

A felperes keresete és az alperes védírata

- [3] A felperes módosított keresetében 1.214.870 forint illetmény különbözet és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Előadta, hogy 2012. december 31-ig a ... állományában teljesítők részére 38.650 forint különleges bevetési pótlékot folyósítottak, a rendőrség átszervezése során pedig a korábban bevetési pótlékban részesülők beosztási illetményét úgy térítették el, hogy az összességében megegyezzen a korábbi illetményükkel; így a felperes össz-illetménye változatlan maradt. Az eltérítés nem a teljesítménye értékelésén alapult, annak mértéke 37,8%-ban került meghatározásra, mely meghaladta a törvényben engedélyezett maximum 30%-os mértéket. Miután az eltérítésre nem a teljesítményértékelés alapján került sor, az illetményeltérítést az új besorolás elkészítésekor figyelembe kellett volna venni.
- [4] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a felperes 2013. január 1-jétől nem volt jogosult különleges bevetési pótlékra, figyelemmel az ekkor hatályos, a belügyminiszter irányítása alatt álló egyes fegyveres szervek hivatásos állományú tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 66/2011. (XII. 30.) BM

rendelet (BMr.) 11. számú mellékletének 3.6. pontjára. A BMr. taxatív módon határozta meg a különleges bevetési pótléokra jogosultak körét, a felsorolásban nem szereplő szervezeti egységnél beosztást betöltő hivatásos állomány tagjának a különleges bevetési pótlék 2013. január 1. utáni folyósítására ezért nem volt lehetőség. A felperes bevetési pótlékra jogosultságának megszűnését követően kizárólag a Hszt. 101. § (4) bekezdés szerinti illetményeltérítés alapján lehetett a felperes beosztási illetményét azonos szinten tartani, ezt azonban a 2015. július 1. napjától esedékes illetmény megállapításakor az új Hszt. 352. § b) pontja alapján, korábbi rendszeres illetményként nem lehetett figyelembe venni.

Az első- és a másodfokú bíróság ítélete

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletében 1.214.870 forint illetmény különbözet és kamatai megfizetésére kötelezte az alperest. Az ítélet indokolása szerint a 2015. július 1-jétől hatályos besorolások elkészítésekor a 2015. június 30-án érvényes illetményelemekből csak azt lehetett figyelmen kívül hagyni, amely teljesítményértékelés alapján megállapított illetményeltérítés volt. Az alperes nem terjesztett elő a perben bizonyítási indítványt annak alátámasztására, hogy a felperes 2015. június 30-án teljesítményértékelés alapján részesült illetményeltérítésben, ezért az illetményeltérítés összegét a 2015. július 1-jei besorolásnál az alperesnek figyelembe kellett volna vennie. Miután az illetményeltérítés mértéke 38%-os volt, így az eleve nem alapulhatott a régi Hszt. 101. § (4) bekezdésén. Irreleváns az az alperesi hivatkozás, hogy a különleges bevetési pótlék megszüntetésekor nem volt az alperesnek más jogi lehetősége, mint az illetményeltérítés alkalmazása, mert ellenkező esetben az állomány tagjának a jövedelme csökkent volna.
- [6] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A másodfokú bíróság nem fogadta el az alperes azon fellebbezési érvelését, hogy a különleges bevetési pótlék helyébe lépő illetményeltérítés jogalap nélküli kifizetésnek minősült volna. Nem volt vitatott, hogy a felperes esetében 2012-2014. évekre teljesítményértékelés nem készült, ebből következően a parancsnok mérlegelési jogkörében döntött az illetmény eltérítéséről, vagyis az alperes az illetmény részévé tette a korábban vezetői döntés alapján rendszeresen folyósított különleges bevetési pótlék helyett fizetett összeget, ami ezáltal nem minősülhet jogalap nélkül fizetett juttatásnak. Az illetményeltérítés a felperes beosztási illetményének részévé vált, ezért az a Hszt. 352. § b) pont 1. alpontja szerinti korábbi rendszeres díjazás körébe tartozik. Az alperes az illetményeltérítést nem a régi Hszt. 101. § (4) bekezdés alapján folyósította, hiszen az eltérítés összege meghaladta a jogszabály által megállapított 30%-os felső korlátot, az 37,8% volt. A felperes részére rendszeresen folyósított

illetményeltérítés nem teljesítményértékelés alapján készült, ezért ezt a korábbi rendszeres díjazásba be kellett volna számítani.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását kérte a Hszt. 352. § b) pontja és a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 346. § (4)-(5) bekezdései megsértésére hivatkozva.
- [8] Az alperes - a Hszt. 352. § b) pontja, a régi Hszt. 99. § (2) bekezdése, 101. § (4) bekezdése, 102. § (2) bekezdése és 103/B. §-a felhívásával - kiemelte, hogy az illetmény elemeit, illetve azokat az eseteket, amikor a hivatásos állományban szolgálatot teljesítő személy illetménye eltéríthető, a régi Hszt. taxatív és eltérést nem engedően sorolta fel. A felperesre a régi Hszt. 102.§ (2) bekezdése, és a 103/B. §-a nem volt alkalmazható, ezért az alperes az átszervezést követően kizárólag a régi Hszt. 101.§ (4) bekezdése szerinti teljesítményértékelés alapján növelhette meg a felperes illetményét, függetlenül attól, hogy készült-e vagy sem értékelés. Ha teljesítményértékelés nélkül került sor az illetmény eltérítésre, úgy az jogalap nélkül, a Hszt. szabályaival ellentétesen kifizetett összeg, melyet az új illetmény megállapítása során nem lehetett figyelembe venni. Az alperes nem „alapilletményesíthette” a bevetési pótlék összegét, a felperes a szervezeti korszerűsítést követően nem végzett különleges bevetési pótlékre jogosító feladatot.
- [9] A jogerős ítélet indokolása a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdését azért sérti, mert nem tartalmaz arra vonatkozó indokolást, hogy az alperes, teljesítményértékelés hiányában milyen jogcímen térítette el a felperes illetményét és ezt az eltérítést milyen jogcímen kellett volna az alapilletmény részének tekinteni. Ha a régi Hszt. szerint csupán a 101. § (4) bekezdés szerint lehetett volna az illetményeltérítést megvalósítani, de a hivatkozott ítéletek szerint erre nem került sor, akkor az egész illetményeltérítés jogalap nélküli és a Hszt. szabályaival ellentétesen történt.
- [10] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte annak helyes indokaira is tekintettel. Álláspontja szerint attól, hogy az alperesi munkáltató a bevetési pótlék megszüntetésekor, annak pótlásaként az érintett főosztályon dolgozó több száz személy részére illetményeltérítést alkalmazott, még nem vált jogalap nélkülivé a kifizetés, ezt egyedi döntésként kell elfogadni. Az illetményeltérítés nem válik jogellenessé azáltal, hogy a régi Hszt. nevesíti a teljesítményértékelés alapján történő illetményeltérítést és annak szabályait, különösen mert az alperes semmilyen lépést nem tett a több éves kifizetések során.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [11] A felülvizsgálati kérelem - az alábbiak szerint - megalapozott.
- [12] A Kúria azonos tényállású ügyekben, azonos tartalmú felülvizsgálati kérelmek elbírálása során - az alábbiak szerint - már állást foglalt a Hszt. 352. § b) pontja helyes alkalmazásáról (Kfv.VII.38.374/2019/6., Kfv.VII.38.334/2019/4.). Megállapította, hogy a hivatásos állomány tagjának illetményét a 2013. január 1. és 2015. június 30. közötti időszakban a régi Hszt. IX. fejezetében szereplő rendelkezések alapján kellett meghatározni. Az illetmény beosztási illetményből, rendfokozati illetményből, illetménykiegészítésből, szolgálati időpótlékból, valamint a régi Hszt. által meghatározott feltételek fennállása esetén illetménypótlékból állt; az alapilletményt a beosztási és a rendfokozati illetmény együttes összege képezte [99. § (2) bekezdés].
- [13] A beosztási illetmény megállapításához a hivatásos állomány tagját rendfokozata alapján I. vagy II. besorolási osztályba, azon belül a beosztási szintekhez igazodóan beosztási kategóriákba kellett besorolni, a beosztási kategórián belül pedig, az adott beosztásban eltöltött szolgálati idő tartama függvényében meg kellett állapítani az irányadó fizetési fokozatot is [100. § (1)-(2) bekezdés]. A beosztási illetmény összegét a fizetési fokozatokhoz tartozó, a törvény mellékletében meghatározott szorzószámok és a köztisztviselőkre vonatkozó illetményalap szorzata alapján kellett megállapítani [100. § (4) bekezdés].
- [14] A fenti szabályok alapján megállapított besorolás szerinti beosztási illetmény eltérítésére, annak magasabb, vagy alacsonyabb összegben való megállapítására a törvényhozó az állományilletékes parancsnokok számára a Hszt. 101. § (4) bekezdésében, az ott meghatározott keretek között biztosított jogosultságot: a rendelkezés alapján a parancsnok a beosztási illetményt „a meghatározott személyi juttatások előirányzatán belül a tárgyévet megelőző év teljesítményértékelés alapján” legfeljebb 30%-kal magasabban, illetve 20%-kal alacsonyabban állapíthatta meg. A teljesítményértékelést a Hszt. hatálya alá tartozók esetében a 82-83. §-ok és más jogszabályok [pl. a közszolgálati egyéni teljesítményértékelésről szóló 10/2013. (I.21.) Korm. rendelet] alapján kellett elvégezni.
- [15] Különleges bevetési pótlék megállapítására különlegesen veszélyes szolgálati feladatok ellentételezése érdekében, és az ilyen feladatok végrehajtásához szükséges folyamatos intenzív felkészülés ösztönzésére kerülhetett sor „kizárólag az ilyen jellegű tevékenységet közvetlenül ellátó állomány részére” [Kr. 50. § (1)-(2) bekezdés]; a pótlék a rendőr-főkapitányságok jogszabályban meghatározott egységeinél arra „jogosító tevékenységet közvetlenül ellátó” személyeknek volt megállapítható [BMr. 11. melléklet 3. pont].
- [16] A jelen felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállás szerint a felperes 2013. január 1-jétől nem volt jogosult különleges bevetési

pótlékra, ám az annak megfelelő összeget az alperes illetményeltérítés címén - a beosztási illetmény részeként - megállapította és folyósította a továbbiakban is annak érdekében, hogy a felperes illetménye ne csökkenjen. Az erre vonatkozó első parancsban még szerepelt az illetményeltérítés alapjául a teljesítményértékelésre történő hivatkozás, az ezt követő okiratokban azonban az már feltüntetésre nem került. Illetményeltérítés alapjául szolgáló teljesítményértékelés ténylegesen egyik évben sem készült és a felperes részére folyósított összeg meghaladta azt az összeget, amit a törvény megengedett a teljesítményértékelésen alapuló illetményeltérítés esetében. A fentiek alapján megállapítható, hogy a felperes illetményének eltérítésére a Hszt. 101. § (4) bekezdésével ellentétesen került sor.

- [17] A Kúria a fent megjelölt ítéleteiben egyetértett az alperes azon hivatkozásával, hogy a Hszt. 352. § b) pontjában szabályozott korábbi rendszeres díjazást a régi Hszt. felsorolt rendelkezései alapján kellett meghatározni és azzal is, hogy a felperes részére 2013. január 1-től megállapított illetményeltérítést a munkáltatói jogkör gyakorlója ezen időponttól és a későbbi években sem tehetette a beosztási illetmény részévé. Az illetmény összetevőit a régi Hszt. 99. § (2) bekezdése sorolta fel, az illetményeltérítés nem képezett ide tartozó, önálló jogcímű illetményelemet. A besorolás szerinti beosztási illetmény meghatározása objektív kritériumokon alapult, annak eltérítésére csak a tárgyévi munka értékelésének eredményeként kerülhetett sor. A régi Hszt. 101. § (4) bekezdésében a törvényhozó a hivatásos állomány tagját megillető illetmény meghatározásában annyiban valóban önálló döntési jogkört biztosított a munkáltatónak, hogy az előző évi munkateljesítményt, az elvégzett munka minőségét és mennyiségét - annak mérése eredményeként - a beosztási illetmény eltérítésével ellentételezhette. Az a körülmény azonban, hogy ezt az eltérítést a besorolás szerinti beosztási illetmény százalékos mértékéhez igazítva rendelte meghatározni, nem jelenti azt, hogy az e címen megállapított összeg a beosztási illetmény részévé vált volna, amelyre a felperes 2013-tól kezdve - teljesítményértékelés elvégzésétől függetlenül - folyamatosan jogosult lett volna. A felperes - a másodfokú bíróság álláspontjával ellentétben - nem vált jogosulttá az illetményeltérítés címén juttatott összegre annak folytán, hogy azt az alperes a beosztási illetménybe ténylegesen beszámította, vagyis a Hszt. 99. §-a alapján megállapított besorolási illetményhez hozzáadta.
- [18] A régi Hszt. IX. fejezete illetményrendszerre vonatkozó szabályozásában nem található olyan rendelkezés, amely az alperes illetmény megállapítása tárgyában rendelkezni jogosult vezetőjét a beosztási illetmény perbeli módon történt eltérítésére a hivatásos állomány tagja által elvégzett munka értékelése nélkül jogosította volna fel. Nem volt a régi Hszt.-nek olyan rendelkezése sem, amelyből levezethető lenne az állományilletékes parancsnok, vagy

más vezető arra vonatkozó felhatalmazása, hogy valamely munkatevékenység tényleges ellátásához, feladatvégzéshez, különleges munkakörülményekhez rendelt pótlék - jogalkotói rendelkezés, illetve a feladatok, körülmények változása folytán történt - megszűnése esetén a kieső illetményelem „helyettesítéséről” a beosztási illetmény eltérítésével, vagy más illetményelem biztosításával saját hatáskörben rendelkezzen. Az alperes megalapozatlanul, egyebekben a saját érvelésével is ellentétesen hivatkozott arra, hogy a felperes illetményét attól függetlenül megnövelhette, hogy nem készített teljesítményértékelést, az eltérítés feltételül a régi Hszt. 101. § (4) bekezdésében előírt értékelés elkészítése nem volt mellőzhető.

- [19] A Kúria az EBH2009.2082. számon közzétett határozatában kimondta: a szolgálati viszony az állam és a hivatásos állomány tagja között létrejött különleges jogviszony, amelyben mindkét felet a sajátos szolgálati körülményeknek megfelelő, a törvényben és más jogszabályokban meghatározott jogosultságok illetik és kötelezettségek terhelik. A szolgálati viszonyra vonatkozó szabályok ezért alapvetően kógensek, ami miatt nincs lehetőség elérő, a hivatásos állomány tagja részére kedvezőbb megállapodás megkötésére úgy, ahogyan arra a munkaviszonyban foglalkoztatott munkavállalók esetében a Munka Törvénykönyve lehetőséget ad.
- [20] A Kúria korábban rámutatott arra is, hogy a régi Hszt.-ben szabályozott illetményrendszer kifejezi a szolgálati beosztáshoz kapcsolódó felelősséget, a hivatásos szolgálattal járó többletkötelezettséget, a rendvédelmi szerv szervezetrendszerében a szervezeti szintek (helyi, területi, országos) közötti különbséget, továbbá az illetménypótlékok útján honorált többletteljesítményt. A hivatásos állomány tagjaira vonatkozó jogszabályi rendelkezések kógensek (EBH2010.2259.). A Kúria rögzítette azt is, hogy a kógens rendelkezések nem értelmezhetők kiterjesztően (EBH2016.M.11.), kógens törvényi rendelkezés alkalmazásakor nem lehet az érdemi döntést analógiára alapozni (BH2016.250.). A jogalkotó hatáskörébe tartozik annak eldöntése, hogy megteremt-e valamely juttatást a munkavállaló részére, és az is, hogy azt milyen feltételek előírásával teszi (BH2015.79.).
- [21] A régi Hszt. - a 2015. július 15-én hatályba lépett Hszt.-vel egyebekben azonosan - kógens szabályozást tartalmaz, kógens jogszabályi rendelkezésektől a felek megállapodása és a munkáltató egyoldalú nyilatkozata sem térhet el. A régi Hszt. kimondta, hogy semmis az a jognyilatkozat, vagy annak az a része, amely szolgálati viszonyra vonatkozó szabályba vagy egyébként jogszabályba ütközik; a semmisséget hivatalból kell figyelembe venni [9. § (1)-(2) bekezdés]; részben érvénytelen jognyilatkozat helyett a szolgálati viszonyra vonatkozó szabályt kell alkalmazni, kivéve ha a felek az érvénytelen rész nélkül nem állapodtak volna meg [10. § (2) bekezdés].
- [22] A Kúria az azonos tárgyú ügyekben hozott ítéleteiben rögzítette azt

is, hogy jogalkotói döntés következtében megszűnt illetményelemek pótlásáról a munkáltató, jogszabályban foglalt, kifejezett ez irányú felhatalmazás hiányában érvényesen nem rendelkezhet, eltérő rendeltetésű és feltételrendszerű díjazási jogcímet - ahogyan arra a jelen ügyben sor került -, nem alkalmazhat. A régi Hszt.-ben a törvényhozó szabályozta azt, hogy a hivatásos állomány tagjának milyen esetekben nem csökkenhet az illetménye. A régi Hszt. 102. § (2) bekezdése a beosztási illetmény csökkenését tiltja, a korábban - a régi Hszt., a Kr. és a BMr. rendelkezései alapján - biztosított különleges bevetési pótlék megvonásával azonban a felperesnek nem a beosztási illetménye, hanem az összes illetménye csökkent. A Hszt. 103/B. §-a kompenzációs illetménykiegészítés biztosítását illetménykiegészítés csökkenését eredményező szervezeti átalakítás esetére írja elő, a megszüntetett illetmenypótlék miatt kiesett díjazás kompenzálására e rendelkezés sem alkalmazható. A jogalkotó az illetmenypótlékre való jogosultság elvesztésének perbeli esetére ilyen szabályozást nem alkotott.

- [23] A Kúria a határozataiban kiemelte, hogy az illetmény-különbözet tárgyában folyamatban lévő, azonos tényállású perek tárgyát nem a 2013. január 1. és 2015. június 30. közötti időszakra kifizetett illetményeltérítés visszafizetése képezi, a jogvitában a bíróságoknak arról kell döntenük, hogy a Hszt. 2015. július 1-jei hatályba lépésével elvégzendő besoroláskor, az ekkor megállapítandó illetménybe be kell-e számítani olyan illetményelemet, amelyet az alperes korábban a régi Hszt. 101. § (4) bekezdésébe ütközően, illetve jogszabályi felhatalmazás nélkül állapított meg. A jogszabályba ütköző, ekként érvénytelennek minősülő munkáltatói intézkedésre, függetlenül attól, hogy az intézkedés a 2013. január 1. és 2015. június 30. közötti időszakban hatályosult (annak alapján a felperes részére illetményeltérítést fizettek), jogosultságot alapítani nem lehet, a 2015. július 1-től járó illetmény meghatározásakor annak figyelembe vételét nem kérhető.
- [24] Az eljáró bíróságok a fentiekkel ellentétes jogértelmezés eredményeként jutottak arra a következtetésre, hogy az alperesnek a Hszt. által elrendelt besoroláskor a 352. § b) pontban szabályozott korábbi rendszeres díjazás összegébe bele kellett volna számítani az illetményeltérítést, ami miatt a felperes jogosult a keresettel érvényesített illetmény-különbözetre. A 2013. január 1-től illetményeltérítés címen megállapított és kifizetett összegek a kifizetés tényétől sem váltak a beosztási illetmény részévé, a megszüntetett pótlék „alapilletményesítéséről” a parancsnok saját hatáskörben, mérlegelés jogkörben nem rendelkezhetett.
- [25] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdése megsértésére. A Kúria korábban, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény indokolási kötelezettséget szabályozó 221. § (1) bekezdésének vizsgálata kapcsán már rámutatott: az a kérdés, hogy a bíróság a perben vitás kérdések eldöntése szempontjából releváns jogszabályokat helyesen értelmezte, az ügyre vonatkoztatva helyesen

alkalmazta-e, a Pp. 221. § (1) bekezdése alapján nem dönthető el, az ítélet tartalmi követelményeit, az indokolási kötelezettség kereteit meghatározó rendelkezésre hivatkozás nem teremt lehetőséget arra, hogy a Kúria a jogerős ítéletet a perben felmerült valamennyi vitás kérdésben felülvizsgálja (Mfv.III.10.260/2019/5.). Ez a megállapítás a jelen perben is irányadó.

- [26] A jogerős ítélet tartalmazza a megállapított tényeket, a felek kérelmeit, főbb érveit, a bíróság döntését, az alkalmazott jogszabályokat és azokat az indokokat, amelyekből kitűnik, hogy a másodfokú bíróság az alperes érveit miért nem tartotta helytállónak. A perben a felek között jogkérdésben volt vita, amelyet az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás adatai, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján el lehetett bírálni. A másodfokú bíróság az indokolási kötelezettségének a szükséges mértékben eleget tett; az indokolási kötelezettség megsértését nem lehet megállapítani azon az alapon, hogy a fél a támadott ítéletben szereplő érvekkel, jogértelmezéssel nem ért egyet.
- [27] Az alperes által felhozott okok alapján jogegységi eljárási indítványozásának - a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 32.-33. §-aiban foglalt - feltételei nem állnak fenn, jogegységi eljárás kezdeményezésének az ügyben nincs helye.
- [28] A Kúria - a korábban kifejtettek alapján - megállapította, hogy az eljáró bíróságok a felperes keresete megalapozottságáról a Hszt. 352. § b) pontja megsértésével foglaltak állást. A felperes az illetmény eltérítésre vonatkozó részében jogszabályba ütköző, részlegesen érvénytelen munkáltatói intézkedésre nem alapíthatott jogosultságot. Az annak alapján megállapított és kifizetett, ekként jogalap nélkülinek minősülő összegnek a Hszt. 352. § b) pont szerinti korábbi rendszeres díjazásba való beszámítására, a Hszt. szerinti besorolásnál történő figyelembe vételére, illetmény különbözet megfizetésére a felperes nem tarthatott igényt. Ezért a Kúria a jogerős ítéletet - a Hszt. 352. § b) pontja megsértése miatt, a Kp. 121. § (1) bekezdése alkalmazásával - hatályon kívül helyezte és a felperes keresetét elutasította.

Záró rész

- [29] Az alperes a felülvizsgálati eljárásban költségigénnyel nem élt, az első-, másodfokú eljárásban költségeit a Kp. 35.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 81.§ (5) bekezdésében és a perköltség felszámítására szolgáló költségjegyzékről szóló 31/2017. (XII. 27.) IM rendelet szerinti nyomtatványon nem számította fel, ezért a Kúria a Pp. 82.§ (3) bekezdése alapján a perköltségről való határozathozatalt mellőzte.
- [30] A felperes a 73/2009. (XII. 22.) IRM rendelet 1.§-a alapján munkavállalói költségkedvezményre jogosult, ezért illeték

megfizetésére a Kp. 35.§ (1) bekezdése folytán

alkalmazandó Pp. 95.§ (1) bekezdés c) pontja alapján nem köteles. A Kúria az elsőfokú eljárási, a fellebbezési és a felülvizsgálati illeték mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 42. § (1) bekezdés a) pontja, 46.§ (1) bekezdése és 50.§ (1) bekezdése alapján határozta meg.

[31] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

[32] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése által alkalmazni rendelt Kp. 114. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. május 25.

. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő